

Sedembolestná Panna Mária

15. september 2024

Jn 19, 25 - 27

Milé sestry a bratia v Kristovi

Slávnosť sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska je náš národný sviatok, sú to akoby hody celého Slovenska. Niektorí to chápu podobne folklórnym spôsobom - ako vinobranie, dožinky, či trnavský jarmok. Takéto chápanie podporuje aj zvyčajná účasť politických predstaviteľov na tejto slávnosti.

Postavu trpiacej Ježišovej matky, ktorá vo svojom lone drží umučené telo svojho ukrižovaného Syna, teda postavu sedembolestnej už znázornilo veľa umelcov. Pre nás Slovákov je to socha šaštínskej Panny Márie, pre väčšinu ľudí vo svete je známejšia Michelangelova Pieta, ktorú obdivujú turisti v chráme sv. Petra.

Čo nám táto scéna, tento obraz chcú povedať? Pri piete vidíme nielen Ježiša ale aj jeho matku Máriu v istom zmysle „obnažených“ vo svojej ľudskosti. Vo chvíli tej najväčšej bolesti už strácajú zmysel slová, reč, - to, čím zvykneme nanovok prikrášľovať svoj život, alebo čím sa snažíme ukryť pred tými druhými. Synovo utrpenie a smrť ich oboch priviedli k samotnej podstate života, a tam už neplatia slová. Zostáva len to podstatné, život samotný, jeho zmysel, otázky ktoré nám život kladie a odpovede, ktoré sa na ne snažíme dať. Socha sedembolestnej je preto taká výpovedná, pretože zachytáva realitu pod krížom - realitu bez slov.

Napriek tomu nám Kristus so svojou matkou Máriou aj svojim utrpením chcú povedať niečo dôležité. Pripomínajú nám, že to najdôležitejšie v živote nehovoríme svojimi slovami. dôležitá je naša odpoveď na to, čím sa Boh prihovára nášmu životu, povedané teologicky na božiu vôľu. Aj my sa ju - aspoň v menšom merítku - snažíme uskutočňovať, ako sa o to snažil svojim životom aj boží Syn - Ježiš Kristus. Boh sa aj nám prihovára cez otázky, ktoré nám vpísal do nášho srdca cez život samotný. A my sa snažíme na tieto výzvy odpovedať.

Je pravdou, že Boha nevieme znázorniť, zostáva pre nás Otcom - stvoriteľom. On nás ale v živote vždy volá kráčať ďalej, posúva nás- aby sme nezostali stáť na jednom mieste.

Ježiš a jeho trpiaca matka ani vo chvíli utrpenia sa Boha Otca nepýtajú prečo, ale ostávajú mu verní. Ježiš tým ukazuje, že je naozaj božím Synom a Mária tak ukazuje, že je ozajstnou matkou božieho Syna. Aj pre nás je posolstvo dnešného sviatku v ich vernosti Otcovi. Zanechali nám príklad, že ani vo chvíli najväčšieho utrpenia sa nesnažili Boha Otca prispôbiť svojim vlastným očakávaniam, svojimi vlastnými predstavami šťastia. Zostali mu verní aj napriek utrpeniu. Zostatli otvorení pre Boha aj v tej chvíli najťažšej. Práve preto vedeli kráčať ďalej. Nezostali stáť v nejakom křči, ani v proteste na jednom

mieste, ale vedeli kráčať ďalej, vedeli byť aj naďalej otvorení životu. Stali sa tak príkladom aj pre nás.

Sedembolestná so svojim Synom aj nás vedú k tomu, aby sme sa ani my nesnažili výzvy Boha a života prispôbiť svojim vlastným, často malicherným očakávaniam. A aby sme sa na druhej strane ani nesnažili toho dôležitého v živote zmocniť násilím.

Ježišovo obnažené telo a jeho trpiaca matka nám dnes ukazujú život samotný zbavený akejkol'vek okras. Je to vzácna chvíľa, pretože práve v nej sú Boh a človek najbližšie - bez akýchkoľvek príkras. V takých chvíľach sa aj pre nás otvára posvätný priestor medzi našou bytosťou a tým, čo sa snažíme robiť - našou činnosťou.

Uctime si preto aj my sedembolestnú Máriu a jej Syna svojim životom. Tým, že sa otvoríme viac pre život aj pre nebeského Otca, pre božiu vôľu. Snažme sa spolu s nimi aj my zostať verní Otcovi.